

רעפ 15846-11-25 - גז נהריה והגליל בע"מ נ' הרשות לאכיפה

במקרקעין - צפון

בבית המשפט העליון

רע"פ 15846-11-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקשת: גז נהריה והגליל בע"מ
נגד

המשיבה:
הרשות לאכיפה במקרקעין - צפון
בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית
המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט ז' אריאלי)
רעפ"א 9737-08-25 מיום 15.10.2025
עו"ד מואיד קבלאן בשם המבקשת:

החלטה

לפניי בקשה למתן רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט ז' אריאלי) רעפ"א 9737-08-25 מיום 15.10.2025. בגדרו, נדחה ערעור המבקשת על הכרעת הדין וגזר הדין של בית משפט השלום בעכו (כבוד השופטת ע' הוכמן-אמויאל) בתפ"ב 38486-06-22 מהימים 24.11.2024 ו-20.07.2025, בהתאמה.

תמצית העובדות הצריכות לעניין

1. ביום 06.06.2021 נמסרה למבקשת התראה לפני מתן קנס מינהלי, בגין ביצוע עבירה של שימוש אסור במקרקעין, לפי סעיף 243(ד) לחוק התכנון והבניה, התשכ"א-1965. זאת, נוכח "שימוש אסור בקרקע חקלאית מוכרזת לצורך מתחם לאחסנה ותפעול מצבורי גז ביתיים [...]". ביום 25.07.2021 נשלח למבקשת מכתב ממנהל מחוז צפון במשיבה, בו הווארכה תקופת ההתראה עד ליום 31.08.2021. בחלוף תקופת ההתראה, נמסרה למבקשת הודעת תשלום קנס מינהלי בסך 600,000 ש"ח. המבקשת הגישה בקשה להישפט, ובהתאם הוגש נגדה כתב אישום. במהלך הדיון בבית משפט השלום, המבקשת לא חלקה על כך שהשתמשה במקרקעין כמתואר בכתב האישום בין החודשים נובמבר 2020 ועד אוגוסט 2021, אך טענה כי החל מיום 31.08.2021 פינתה את מכלי הגז

מהמקרקעין כך שהפסיקה את השימוש האמור.

2. בהכרעת הדין נקבע, כי המבקשת המשיכה לעשות שימוש אסור במקרקעין גם לאחר יום 31.08.2021. זאת בהתבסס, בין היתר, על עדות המפקח שביקר במקום, ועל התצלומים מביקורו, בהם תועד ציוד שהושאר במקום. בגזר הדין, הועמד מתחם העונש ההולם על קנס בסך הנע בין 600,000 ש"ח ל-1,200,000 ש"ח. אשר לקביעת עונשה של המבקשת בתוככי המתחם, מצא בית המשפט להטיל עליה קנס "ברף הבינוני של המתחם", בסך 900,000 ש"ח.

3. ערעור שהגישה המבקשת - נדחה. בפסק דינו קבע בית המשפט המחוזי, בעיקרו של דבר, כי הכרעת הדין מפורטת, סדורה ומנומקת; וכי אין מדובר באחד המקרים החריגים המצדיקים התערבות בממצאי עובדה ומהימנות עליהם מבוססת הכרעת הדין. ביחס לגזר הדין צוין כי אין עילה להתערב בו, בין היתר בראי האמור ברע"פ 6621/23 מדינת ישראל נ' גרין (07.04.2025).

4. המבקשת לא השלימה עם פסק הדין, ומכאן הבקשה שלפניי, בגדרה חזרה בעיקרו של דבר על טענותיה בערכאות מטה. בתוך כך, המבקשת טענה כי לא הוכח ברמה הנדרשת שהיא אחסנה מכלי גז במתחם לאחר יום 31.08.2021. עוד טענה המבקשת כי "המבנה, המתחם והציוד הקבוע [...] עניינם] הוכרע בכתב האישום [בתיק מס'] 8568-06-17". בהתייחס לאמת המידה הנדרשת בבקשות כגון דא, נטען כי למבקשת נגרם עיוות דין המצדיק התערבות בית משפט זה.

דין והכרעה

5. כידוע, רשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה אך למקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין או אי-צדק חמור (ראו, למשל: רע"פ 61879-01-25 מנסור נ' המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 8 (29.01.2025)). לאחר עיון בבקשה, לא מצאתי כי היא מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית הדורשת הכרעה; ודומה כי הדבר אף לא נטען בבקשה.

6. יתרה מכך, טענות המבקשת הן טענות ערעוריות מובהקות, המוכוונות כולן כלפי ממצאים עובדתיים שנקבעו על-ידי בית משפט השלום בהכרעת דינו, בהסתמך על הראיות והעדויות שהוצגו בפניו. כפי שציין בית המשפט המחוזי, אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בכגון דא; והדברים נכונים שבעתיים כאשר מדובר בבקשת רשות ערעור ב'גלגול שלישי' (ראו, מיני רבים: רע"פ 3986-10-25 הייב נ' היחידה הארצית לאכיפה דיני התכנון ובניה, פסקה 6 (23.10.2025)).

7. מכל מקום, אף אם הייתי מניח לטובת המבקשת כי לא הוכח שהיא אחסנה במתחם מכלי גז לאחר יום 31.08.2021 - הדבר לא היה מסייע לה. שכן, בהכרעת הדין נקבע כי בנסיבות העניין, עצם הותרת הציוד במתחם, העולה בבירור מהתצלומים שצורפו, מהווה שימוש אסור במקרקעין. בנסיבות אלו, טענות המבקשת בנדון דידן מעלות, לכל היותר, שאלה שביישום הדין, אשר ממילא אינה מצדיקה התערבות בית משפט זה (ראו, למשל: רע"פ 5322/22 מדלסי נ' מדינת ישראל, פסקה 7).

(08.08.2022). עוד יצוין, כי מאחר שעבירת השימוש האסור במקרקעין היא, מטבעה, עבירה נמשכת, ברי כי אין בטענות הנוגעות להליכים קודמים שהתנהלו בנוגע למתחם כדי לסייע למבקשת. על-כן, נחה דעתי כי הבקשה שלפניי אינה מעוררת כל חשש לעיוות דין.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"ו (12 נובמבר 2025).

חאלד כבוב
שופט